

Borg (N. Sørensen) mente, at man her kunde stemme mod enhver Art af Retsreform, saa er det ærede Medlem i en komplet Bilsfarelse. Man kan ikke blot ikke stemme mod enhver Art af Retsreform, man kan endog ikke stemme mod nogen Art af Retsreform; naar det ærede Medlem stemmer for denne Beslutning, stemmer han ikke for nogen som helst Art af Retsreform. Der ligger ikke noget saadant for, hvad der ligger bag, kan jeg ingen Mening have om. Saa meget kan jeg sige, at et af to maa være Tilfældet, enten ligger dette Forslag, som jeg før sagde, i Maaenen, eller ogsaa ligger det i den højtærede Justitsministers Støb. Enten er det en ren og skær Parade, eller ogsaa er det et Led i Sammenmæltningen. Ærede Medlemmer sige: Naturligvis er det det sidste, og jeg kan ogsaa stave og lægge sammen for saa vidt, at naar jeg sammenligner den højtærede Ministers Udtalelser med den ærede Forslagsstiller's, saa indser jeg, at i alt Fald de to staa med hinanden, men naar saa det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) kommer til, bliver jeg noget i Tvivl om, hvor langt Sammenmæltningen i dette Tilfælde strækker sig. Ja, jeg tvivler jo ikke om, at til sidst gaar det nok. Efter min Erfaring om Højremænd ville de til sidst findes der, hvor det ledende Højre er, og saa gaar det nok. Men det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds har i alt Fald givet mig Indtrykket af, at naar denne Sag en Gang kommer til Forhandling, saa vil der ved Siden af den højtærede Justitsministers Standpunkt være et endnu yderligere Højrestandpunkt, hvortil der altsaa kan være Tale om at gøre Indrømmelser. Jeg vil sige, at det fristende ved at have den højtærede Justitsminister som Leder af denne Reform vover ikke ved Tanken om, at den højtærede Justitsminister bag sig endnu har et yderligere Standpunkt, som han ogsaa skal tage Hensyn til. Men som sagt, jeg skal ikke indlade mig paa Realiteten af selve Retsreformforslaget, det kunde jeg kun gøre, naar der her forelaa et virkeligt Forsøg paa en Løsning af denne Sag. Naar vi her havde et Forslag om Retsplejens Adskillelse fra Administrationen, saa kunde man udtale sig for eller imod det, og saa vilde jeg for mit Bedkommende nok bede om samtidig at saa en Opgivelse af, hvad denne Ting koster i Penge. Man kan ogsaa betale Guld for dyrt. Jeg tror nok for denne Adskillelser Bedkommende, at der deri vil ligge et stort Moment til Befordring og Avancement for juridiske Kandidater. For saa vidt vil denne Adskillelse have en udviklings Betydning, men hvilken Betydning den

vil have for den store Befolkning, er ikke lige saa klart. Tanken med Grundlovens § 71 var selvfølgelig den samme som med Grundlovens § 74. Det, man tænkte paa, var, at det var uføreligt med en Dommers Stilling, at han samtidig var afhængig administrativt Embedsmand. Jeg tillægger ikke det nogen stor Vægt, naar Taleren er om Dommere i første Instans. Disse ere i Virkeligheden ikke afhængige af Justitsministeren, men af Overretten og Højesteret, de ere ikke i Stand til at gennemføre nogen som helst politisk Grundsaetning, som ikke har Overrettens og Højesterets Tilslutning. Altsaa, naar de højere Retter staa uden denne Afhængighed af Ministeren, saa kan det aldrig gøre overvejende Stude, at en Underrettsdommer befinder sig i en anden Stilling. Han vil i Virkeligheden være totalt afhængig af de overordnede Retter; Justitsministeren vil ikke med sin bedste Vilje kunne tvinge ham ind paa Principper, som ere ham imod, og som ikke vinde Tilslutning hos de overordnede Retter. Dersom man siger: Ja, men det har ogsaa stor Betydning overfor Borgernes Sikkerhed og Retsplejen i det hele, at ikke den samme Mand har Politis- og Dømmemyndighed, saa siger jeg: Vel, det kan have nogen Betydning, men lad os blot ikke overburde den. Mine Bysbørn her i København have nogen Vellyst til at dømmes derom. Her i København er Retsplejen og Administrationen o: Politimyndigheden stillet ad. Jeg vil da spørge, om Borgernes Sikkerhed er større her end i Grenaa og Viborg. Det er Hip som Hap, det er ikke det, hvorpaa det kommer an. Men som sagt, naar der forelaa et Forslag, vilde jeg se, om Bekostningen var rimelig i Forhold til den Binding, som der skulde naas. Det samme gælder om Offentlighed. Man siger, at Offentlighed er et stort Gode for Retsplejen. Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) fremhævede dette meget stærkt. Men jeg vil dog sige et „men“ dertil. Det nytter kun lidt, at man lukker Retsdøren op, naar vi samtidig have en Presse, der er bunden og afhængig som Pressen her i Danmark og ude af Stand til at benytte de Oplysninger, den indvinder, til nogen som helst Kritik af Dommernes, der i alle flige Sager dømmes i deres egen Sag. Derimod siger jeg det samme, som jeg tidligere i en anden Forbindelse sagde til den højtærede Justitsminister: Det nytter kun lidt, at vi her lave store Retsinstitutioner, naar vi have en Regering, et Ministerium, der gennem § 25 i Grundloven forbeholder sig provisorisk Myndighed til at vælte det hele over Ende, naar som helst det behager Ministeriet, og til at staa det i Stykker for